

VENDÉGLŐSÖK LAPJA

„PINCZÉREK LAPJA“

A hazai szállodások, vendéglősök, kávéosok, pinczerek és kávéházi-segédék érdekeit felkaroló szakközlöny.

Az első magyar orsz. pinczemesterek és pinczemunkások egylete, a „Budapesti kávéház segéd-egylet*, a „Szatmár-Németi pinczér-egylet*, a „Szekesfejevári pinczér-egylet*, a „Szombathelyi pinczér betegsegélyző-egylet*, a „Győri pinczér-egylet*, a „Révkomáromi vendéglősök- és kávéosok ipartársulata*, az „Aradi pinczér-egylet*-nek, a „Szabadkai pinczér-egylet*-nek, az „Aradi vendéglősök- és kávéosok-egyesület*-nek, az „Ujvidéki szállodások, vendéglősök- és kávéosok ipartársulatának*, a „Miskolczi pinczér-egylet*-nek, a „Kassai vendéglősök, kávéosok, korecsmárosok- és pinczerek-egylet*-nek és a „Szekesfehérvári vendéglősök- kávéosok és italmérők ipartársulata*-nak „az újpesti szállodások, vendéglősök és korecsmárosok ipartársulatának“

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik havonként kétszer, minden hó 5-én és 20-án.

Előfizetési ár:

Egész évre	6.—	Félévre	3.—
Háromnegyed évre	4.50	Évnegyedre	1.50

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

IIÁSZ GYÖRGY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VII. kerület, Akácza-utca 7-ik szám.

Kéziratok és előfizetések ide intézendők.

A nagyváradi kongresszus.

Üdvözljük a vendéglősök országos kongresszusát, a mely Szt. László városában ül össze, hogy segítsen a vendéglősipar sérelmein.

Üdvözljük a kongresszust, mint a vendéglősök összetartásának s czéltudatos munkálkodásának látható szervét.

Üdvözljük tisztelettel és szeretettel, jól lehet az élén nem állanak oly férfiak, a kik tudásukkal és buzgóságukkal a kongresszus működését eredményessé tehetnék.

Mégis üdvözljük, mert él bennünk a **remény**, hogy mielőbb elkövetkezik az az idő, a mikor leoldódnak a kongresszus nyügei s a vendéglősök közléte oly pezsgő és gyümölcsöző leend, a minő még sohasem volt.

Öszintén kívánjuk, hogy a nagyváradi kongresszus e rég óhajtott szebb jövő kezdete legyen!

A borértékesítő szövetkezetek.

Felvilágosításul a vendéglősöknek.

A termelők borértékesítő szövetkezte — a földmívelésügyi miniszter iniciatívájából — még csak a tervezés stádiumában van.

A szakértekezlet elé eddig csak „vélemények“ kerültek, *javaslatot* majd az erre hivatott enquette s a földmívelési miniszter ezután alkotnak.

Az értekezlet elé került 4 tervezet közül egyet, az „*Országos Magyar Gazdasági Egyesület*“-ét a földmívelési miniszter sokszorosította, a mi azt mutatja, hogy erre a miniszter különös súlyt helyez.

Mint hogy a borértékesítő szövetkezeteknek ez a tervezet alkalmasul szolgált arra, *hogyan a vendéglősöket téves magyarázattal megtéveszték*, lapunk ellen pedig rágalmatokat terjesszenek, szükségét

látjuk annak, hogy a tervezet olvasóinkkal röviden, de alaposan megismertessük.

A szövetkezetek az említett tervezet szerint a következő czéllal és működési körrel alakulna:

16. A szőlősgazdák országos központi szövetkezte:

a) kezelésbe veszi mint mustot vagy bort **magános tagjainak termését** és erre a 9. pont szerint előleget ad;
b) kezelésbe veszi szövetkezeti tagjainak azon készleteit, a melyekre közvetlen szüksége van;

c) bizományba veszi szövetkezeti tagjainak azon termékeit, a melyeket azok saját hatáskörükben nem bírnak értékesíteni;

17. A szőlősgazdák országos központi szövetkezte ezen termékeket értékesíti:

a) **szabad kézből való eladás** által;
b) **a budapesti központi vásár-**

csarnokban szabad raktárakban létesítendő állandó borvásár által;

c) a fővárosban és azon vidéki központokon, hol községi szövetkezetek nincsenek, kimérések, elárusító- és kóstoló-helyek létesítése által;

d) széles körben publikált és az az ország különböző részeiben évenként rendszeresen és egymással kapcsolatban a községi szövetkezetek közbenjöttével tartott bórárverések által;

e) megbízható vállalkozók által, vagy saját számlájára a külföldön berendezett elárusító helyek, bizományi és mintaraktarak által.

Ez a borértékesítő szövetkezetek véleményezett tervezetének az a része, a mely a vendéglősöket közvetlenül érinti s a mely erős vitára s elkeseredett támadásokra adott okot.

Magyarzatunk bevezetéseül közöljük *Forster Géza* beszédét a szövetkezetéről:

A borértékesítés főczélja egyöntetű nagy tömegű bor előállítására. Előhozza, hogy a M. A. V. fogyasztási szövetkezete, mely eddig borait *Engelék-től* vette, keresett 5000 hl. egyöntetű bort direkt a termelőknel és nem birt kapni. Végre Moóron szereztek 2000 hlt., ahol a termelők öntudatlanul is szövetkezetszerűen dolgoznak, mind egyöntetű bort állítanak elő.

Ime, most már teljesen tisztán áll előttünk a borértékesítő szövetkezet képe, szükségessége, mint azt mult számunkban is eléggé kimutattuk.

Csak magát a borok egyöntetűségét vegyük, mily megdöbbentő példa a M. A. V. fogyasztási szövetkezetének az esete, a mely mert nagy mennyiségben egyöntetű bort nem kaphatott, éveig mérgezte a tagjait Engelék hamisítványával.

Már ez is eléggé bizonyítja a borértékesítő szövetkezetek előnyeit a vendéglősökre.

A tervezet 17. pontjában elsorolt értékesítési módok érdeklik a vendéglősöket legközelebb:

1) *A szabad kézből való eladás első helyen* áll, hogy a szövetkezet nem zárkózik el a vevőtől, természetesen, még a vendéglősöktől sem, a kiknek egyebek közt azt az előnyt is nyújtja, hogy nem kell egy héttig szőlőhegyet mászni, 80 gazda pinczéjébe bujnia, hogy néhány hektoliter bort vehessen, hanem egy helyen bemutatja a vidék minden fajta borát a legtisztább minőségben.

A budapesti központi vásársarnokban, szabad raktárakban, létesítendő állandó borvásár pedig valóságos áldás: régi óhajta, keservesen nélkülözött intézménye Budapest vendéglőseinek.

Hasonlóképpen ilyen üdvös, eléggé nem sürgethető intézmény lesz az ország különböző vidékein tartandó *borvásárok* és *borárverések*.

Mindez annyi ma nélkülözött előnyt és hasznot biztosít a vendéglősöknek, hogy ezek mellett szinte eltörlődik a 17. § c pontja, a melyet a „nem tiszta“ borkereskedelem elleni védekezésül proponál a m. g. egyesület.

Ez a pont így hangzik:

„A fővárosban és azon vidéki központokon, hol községi szövetkezetek nincsenek, mérések, elárúsító- és kostoló-helyek létesítése által“ is elősegíteni a szövetkezet borainak az értékesítését.

Ha a budapesti vendéglős-ipar-társulat 1885-ben tétlenül tűrte azt, hogy a szatócsok palackozási enge-

delyt kapjanak, méltányos, hogy az összes termelőket, illetőleg annak zömét magába foglaló szövetkezetnek megengedtesék, hogy egyes városokban boraik megismertetésére tehát piacszerűen céljából kostoló-helyeket létesíthessen kiméréssel, hiszen *Engel és Társai sok száz pálinkás butikot ilyenné varázsoltak Budapestben.*

Sőt az is méltányos, hogy a szövetkezet, mint ezt a sörgyárák a vendéglősök minden zuglódása nélkül gyakorolják, a hol a termelők szövetkezete is megtehesse, a hol erre fontos tekintetek indítják, annál is inkább; mert *ezt csakis egy szakképzett vendéglőssel szövetkezve teszi.*

Ez is csak a vendéglősök előnyére lesz.

Emlékezzünk csak vissza, hogy a sörgyárák vendéglősalapításának hány ünnepezt vendéglős közöni mai vagyonosságát!

Igy lesz, még inkább így lesz, ha a szövetkezet elgyedik ilyen kényszervállalkozásokba.

Kényszervállalkozásokba, mondjuk, mert ezt a szövetkezet, a saját iniciatívájából, csak ott és akkor teszi, ha valahol azt tapasztalja, hogy a vendéglős nem a „tisztes borkereskedelem“ lekötözöttje se miatt a tiszta, a közegészségre kívánatos bor ott piacra, illetőleg eladóra nem találhat.

Ilyen helyeken, ilyen esetben egy jóra való képzett vendéglősnek mérést vagy vendéglőt állít a szövetkezet, hogy a közjó érdekében utat törjön a tiszta bornak.

Ez a pont az, a melyet mindenféle ráfogással, nagyítással a vendéglősök veszedelmének akartak feltüntetni bizonyos elemek, nemcsak nem káros a vendéglősökre, sőt inkább előnyös, a mint *azt a sörgyárákról vett példával beigazoltuk.*

Mi tehát a vendéglősök szebb jövője érdekében minden eddigi szeszmaradékban ebben a kérdésben elfoglalt álláspontunk mellett, *azaz ne tegyük ellenségeinkké a gazdákat, hanem inkább azon legyünk, hogy jóakarataikat magunknak biztosítsuk*, annál is inkább, mert a borértékesítő szövetkezet megbecsülhetlen hasznára lesz nemcsak a vendéglősöknek, hanem még a tisztes borkereskedelemnek is, a mint ezt több köztisztelőben álló, érdemes borkereskedőnk is beismerte, még pedig a nyilvánosság előtt.

A mondottak után világos, hogy a borértékesítő szövetkezet csak azokra a vendéglősökre lesz

káros, a kik annak hasznát nem élvezhetik, vagyis a kiket szerencsétlen sorsuk a borpancsolók Sejlowski karmai közé vetett.

Minden más vendéglős, minden tisztes borkereskedő örömmel üdvözli és várva-várja a szövetkezetek mielőbbi megalakulását.

A horszövetkezetek hatása a vendéglősiparra,

A „*Borászati Lapok*“, ez az elterjedt és tekintélyes organum ezzel a címmel egy levelet közöl lapunk szerkesztőjétől.

A „*Borászati Lapok*“ szerkesztőnk levelét a következő kommentárral vezeti be:

A „borértékesítő szövetkezetek kedvező hatását a vendéglősiparra“ nagy jósló tehetség nélkül is meg lehet jövendölni. A fogyasztó közönség azt kívánja, hogy a kereszmarások lehetőleg egyminőségű borral lássák el őket egész éven át, ennek pedig eddig a vendéglősök a legjobb akaratlan sem voltak képesek megfelelni. A hány pincébe betévedtek, jóformán a hány hordó bort összárasítottak, annak mind más íze más karaktere volt.

„A mellett a borok tisztasága tekintetében a szövetkezetek mégis csak más garanciát nyújtanak, mint akár a kereskedők, akár a kigazdák, a kik közül a racionális borkeszletéshez vajmi keveset értek.”

„Ezért szívesen adunk helyet az alábbi levélnek lapunk hasábjain, mert *tiszta meggyőződésünk az hogy a borkereskedők és vendéglősök érdeke azonos* és a fogyasztó-közönség ennek feltétlenül hasznát látná.”

Szerkesztőnk jelzett levele így hangzik:

Tekintetes Szerkesztőség!

Országszerte nagy reményt keltett az a körülmény, hogy a szövetkezeti mozgalom tere mindinkább tágul s a borértékesítő szövetkezetek eszméjének felvetésével a magyar szőlészetre és borászatra is szebb jövőt ígér.

A borértékesítő szövetkezetek létesülése nemcsak a termelők érdeke, hanem az egész közönségé is, s amint azt a „Vendéglősök Lapja“-ban több ízben kimutattam, a vendéglősöké is.

Azok a kereskedelmi körök, amelyek a borkereskedelem oly esküdt ellenségei, valósággal extásisba jöttek a borértékesítő szövetkezetek hírére, s mert az ő nyílt támadásuk csak a szövetkezeti mozgalom hasznára lett volna, az érdekeihez lánczolt s a félrevezethető vendéglősöket ugrottak be, hogy a borértékesítő mozgalom ellen állást foglaljanak, s erre magát a kormányt is felkérjék.

Ilyen értelemben kerül Nagyváradon az augusztus hó végén tartandó országos vendéglős kongresszus elé a borértékesítő szövetkezetek ügye.

En, aki ezt helytelenítettem és helytelenítem; én, aki érvekkel beigazoltam, hogy a vendéglősök érdekei a gazdákéval nem ellentétesek; mérges támadásnak voltam kitéve.

Ezek a támadások engem meggyőződésemtől el nem tántorítottak, sőt inkább arra birtak, hogy a vendéglősöket országos fogyasztó-szövetkezet létesítésére szólítsam fel.

A vendéglősöknek ez a szövetkezete, terveim szerint, bizonyos kölcsönösségben állana a borkereskedők borértékesítő szövetkezetével, vagyis annak első fogyasztója, az egész országot ellátó vásárlója lenne.

A két szövetkezet ilyen contactusban egymásnak sok előnyt biztosítana, úgy, hogy a két szövetkezet felvirágzása sokkal biztosabban és gyorsabb tempóban történne.

Tervemet ily általánosságban és röviden azért terjesztem a tekintetes szerkesztőség és t. olvasói, a magyar termelők elé, hogy felfogásom és törekvésem helyességét megítélni sziveskedjenek.

A hozzászólások tisztáznai fogják az eszméket s erősíteni fogják igyekezetemet, a mely a vendéglősök országos szövetkezeti mozgalmának megindítására irányul.

Abban a reményben, hogy a jelzett alapon a vendéglősök és termelők érdekeit a legelőnyösebben szolgálom, hazafiai üdvözlettel vagyok tisztelője:

Ihász György.

Azt hisszük, a közöltekkel eléggé világlik, álláspontunk helyessége, valamint az is, hogy bennünket nem személyes tekintetek, hanem tisztán a vendéglősipar java vezérel.

Törekvésünk már is figyelmet keltett az egész sajtóban s már eddig is több lap méltányolta álláspontunk helyességét, ismeretve a tőlünk indítványozott országos vendéglős szövetkezet fontosságát.

Eddig a következő lapok irtak *szövetkezeti* mozgalmunkról, mindannyi *elismertőleg és buzditólag*: „Kecskemét” „Selmeczbányai Hetilap” „Abauj-Szántó és Vidéke” „Kisbér és Vidéke”.

Midőn ezeknek a tisztelt szerkesztőségeknek megköszönjük ügyünk propagálását, egyuttal olvasóink előtt kiemeljük ennek a támogatásnak a jelentőségét a mi törekvésünk helyessége tekintetében, a vendéglős ipar javára.

Ellenségeinket, persze, ez nem téríti észre, mert nem térítheti észre, mert *szenny-lapjuk a borpancsolók Engel-ban-kóin lengődik*.

Ők ezek után még tájtékezőbb dübbel törnek ellenünk, mert a mi felfogásunk az egész országban visszhangra talált, addig az ő *engeli müdühük* csak megbotránkozást keltett.

Igy a „*Borászati Lapok*” ilyen hangon válaszolt a *M. V. és K. I.* engeli megvadulására:

(D. J.) Bevallották! A vendéglősök ellenségei a szőlősgazdák szövetkezetének.

Tehát sikerült a nyulat kiugrasztanunk a bokorból.

A „*Magyar Vendéglős és Kávés Ipar*” szépszavu hírnöke fényes vértetben megízente a vendéglősök és korcsmárosok nevében a borszövetkezeteknek a habort.

Az ösztönesség fegyverével akar ellenük küzdeni és ki is vágja mindjárt a „mouline“-t, mely hivatva volna magas véleményt költeni a bajvívó féltelmetessége felől. A penge csillag a kezében, a meddig hadonászik vele, de a mikor egy percze lebecsújtja, kiderül, hogy — színházi fegyvertárból került elő s azért ártalmatlan . . .

Legérdekesebb részlete a *M. V. és K. I.* f. hó 20. számában megjelent cikknek, melyben 3 hasábon át foglalkozik lapunk irányával, mindenesetre az, a hol kijelenti, hogy a borpancsolókat inkább a termelők körében kell keresni.

Mintha ezt az érvet az *Egytelértés* fegyvertárból kérte volna kölcsön?

A „termelők” osztályát néhány tudatlan paraszt manipulációja miatt diszkreditálni azonban aligha sikerül. Ki tanította meg a parasztot bort pancsolni? Az aki hajlandóbb volt a keresztelt italt megvásárolni 10—12 forintért. Az a néhány kisgazda esalt azért, mert látta, hogy *üzletet csakis így képes csinálni*. De van-e olyan „szakmában jártas” kereskedő, ügynök, vagy korcsmáros, aki azonnal fel nem ismerte a hamisítást? Hiszen a szeszmérő ott lakik állandóan a zsebében. Miért vásárolták össze mégis az ilyen folyadékot, melynek eredete felől kétségük nem lehetett?

A dolog úgy áll, hogy keletje azért volt az ilyen borkak, mert *olcsó „iskolázásra” alkalmas és végre még azon előnye is megvolt, hogy esetleges vizsgálat esetén a termelőre lehetett ráteríteni a pokrócot*.

És a főváros vendéglősei!

Ezekre ráfogni azt, hogy kifogástalan minőségű borral fedezik a lakosság szűkségletét, mert a „székesfőváros területén korcsmáros csak elvélve kerül borhamisítási vád alá, és csak ritka esetben ítéltetik el?”

Tessék csak kérdést intézni a fővárosi borenőrző-bizottságok tagjainál, ugyanők is ilyen magyarázatot adnak-e a fenti ténynek? Nemrégiben szemrehányást tettem egyik legnagyobb kertületnek borenőrző bizottsági elnökének, hogy hajmeresztő, milyen italokkal traktálják itt Budapesten az embert és a bizottságok nem tesznek semmit.

Mit válaszolt?

„Tehetetlenek vagyunk kedves barátom! Egy kertületben nem egy, de tíz bizottság sem győzné a hamis borokat összeszedni. Mit gondol? Egy utcában van 10—15 korcsma, kávéház, fűszeresbolt, melyek közül egyikért sem merném a kezemet tüzbe tenni . . . Anynyira vagyunk, hogy zavarba jövők, ha valaki tőlem kér tanácsot, hogy hová menjen egy pohár tiszta bort inni?”

Ilyen a helyzet Budapesten, ilyen a vidéken. És ezért van az, hogy a mely községben valami szövetkezeti korcsma megnyílik, a többi korcsmák közül kettő három csakhamar bezáródik és a tulajdonos vándorol egy faluval odább, a helyett, hogy visszamenne — Lengyelországba.

De azért ne tessék attól félni, hogy a szövetkezetek derfura-borura magukhoz fogják váltani az italmérési jogot, pedig nagy *szolgáltatást tennének vele a foggasztó közönségnek*.

Tavasz óta 10—12 olyan borértékesítő szövetkezet alakult meg, melynek alapszabályait átvannalányoztam, de sajnos *a borkimérést egyik sem vette fel programjába*. Nekünk egyelőre a törvényesen biztosított jog kell, melylyel élni fogunk, ha egyszer a mérték teljesen betelt. És így módon azt a közönséget lassankint ismét rászoktathatjuk a borfogyasztásra, a melyet a sör és pálinka elhódított.

A mi végre azon merész nyilatkozatot illeti, hogy a korcsmárosok nem szorultak a kereskedők által nyújtott hitelre, mert készpénzzel szoktak vásárolni, úgy szives figyelmébe ajánljuk a t. cikkirónak a „borkereskedők” nagyhangú felszólalását, melyekben egyesek ugyimint kereskedelmi kamarák az unalmasságig hangoztatják, hogy „mily óriási szolgálatot tesz a magyar borkereskedelem a közgazdaságnak azáltal, hogy a készpénzzért vásárolt italokat hosszú lejáratu hitel ellenében adja tovább a vendéglősöknek és korcsmárosoknak, a kik ernélkül megélni nem tudnának.”

Ez tehát szintén lomtéri yatagán.

Hiszen épen ezért üdvözülhetnek örömmel a vendéglősök a gazdák szövetkezeti mozgalmait, mert *meglesz nagy részük mentve a rosszhiszemű borkereskedők karvalykörmeitől*. Hogy létezik *borzszóra is azt épen a kis- és külvárosi vendéglősök ilyen sajnoson tapasztalhattak*. És nincs messzre az idő, midőn *erről is épületes dolgokat fogunk közölni*.

Amit egyes szőlőtermelőnek anyagi viszonyai meg nem engednek, arra a szövetkezetek képesek lesznek: *hitelt nyújtani, a kisiparosoknak, a szerény viszonyok közt levő, de becsületes korcsmárosoknak*.

Azon meggyőződésem kinyilatkoztatásával zárom soraimat, hogy a borértékesítő szövetkezetek nem ellenségei, hanem barátai a vendéglős iparnak és becsületesen kezére fognak dolgozni ennek is, ha az a kéz *tiszta* marad.

Szeressétek ellenségeiteket és tegyetek jót azokkal, akik titeket gyűlölnék . . .

Ebből a cikkből is megítélhetik olvasóinknak, hogy nem azok ártanak-e sokat,

kiszámíthatatlanul sokat a vendéglősöknek, a kik őket a borpancsolókkal való szövetkezésre csábítva, ellenük ily gyanút ébresztettek.

Mi ellenben igazságos és helyes felfogásunkkal csak a vendéglősöknek használnak, mert törekvésünk méltánylása a közönségben rokonszenvet és bizalmat kelt a vendéglősök iránt.

Ez a mi elégtételünk, ez a mi erősségünk, a melyen megtörik ellenségeink műboros ostroma.

Mi az igaz?

Budapesti ipartársulatunk választmányának.

Ipartársulánk választmánya most nemesebb czélra méltó hévvel és haraggal személyes harcra harezol.

A harcot valamennyien egy ellen, *Ihász György és lapja, a „Vendéglősök Lapja”* ellen folytatják.

A czél az, hogy *Ihász*, illetőleg a lapját *lehetetlenné tegyék*.

Hiú erőködés! Nem mai keletű ez a törekvés, de eddig többé-kevésbbé alattomban folytatták, míg most már a nyilvánosság előtt üzik, még pedig *épen nem válogatott eszközökkel*.

Ferdítés, hazugság, ráfogás, — ilyen fegyverekkel küzdenek a feltűzött harczosok.

Am, ha ők csak magánszemélyek volnának, megvették hallgatással fordulnák el tőlük; de minthogy hivatalos személyek s mint ilyenek, ipartársulatunk tekintélyét hurcholják meg, szóba kell állanunk velük, hogy nyilatkozatuk minden sorából kimutasuk rosszakarataikat és lovgiatlanságukat.

Szövetkezés utólagos jóváhagyással.

A „*Vendéglősök Lapja*” ellen folyó dühdöt háboruskodást, mint köztudomásu, oly ürügy alatt indították, hogy a „*Vendéglősök Lapja*” a vendéglősök érdekei ellen küzd; mert a borszövetkezetek ügyében *nem a borkereskedőkkel*, hanem a *bortermelőkkel* való szövetkezést ajánlotta és ajánlja.

Hogy ebben mennyire van igazunk, az eléggé kitűnik mult számaink s mostani számunk cikkeyleiből.

Erre tehát ezen a helyen szót nem vesztegetünk, pusztán csak azt akarjuk kiintetni, hogy a választmánya, illetőleg annak elnöke, a ki elvi okok miatt sohasem szokott „kindühi epilepsziát” kapni, ebben az esetben mégis miért esett „viziszonyi harapögörsebe.”

Az okot mi már régen megmondottuk, de hogy teljesen kétségtelen legyen olvasóink előtt, idézzük magának az igen tisztelt elnök urnak a jelentését.

A vendéglősök kongresszusa végrehajtó-bizottságának legutóbbi értekezletéről kiadott jegyzőkönyvében szóról-szóra az olvasható:

12. Elnök ismerteti a borértékesítő szövetkezetek felállításából a vendéglősiparra származható sérelmeket. Jelenti, hogy a szövetkezetek ellen a borkereskedők érdekeit képviselő budapesti kereskedelmi és iparkamarával lépett érintkezésbe.

Ebből tehát világlik az, hogy mi ebben az ügyben is az igazat mondottuk meg.

Kiviláglik:

1. hogy az elnök önkényűleg, meghatalmazás nélkül, utólagos jóváhagyás reményében, lépett ebben a kényes ügyben érint-

kezésbe a kereskedelmi érdekek fórumával, a termelőkével pedig nem. Pedig: Audiatur et altera pars!

2. hogy a borértékesítő szövetkezeteknek *csak a hátrányait ismertette*, nem pedig annak *egészét, tehát tendenciózusan járt el*. A mit még jobban kidomborít a jegyzőkönyv következő kitétele: „Jelenti, hogy a *borszövetkezetek ellen*” lépett érintkezésbe a *borkereskedők érdekeit képviselő* kamarával.

Tehát Gundel két ellenséges tábor között, mint valami szerecsen kaczika, ahhoz a félhez állott, a kihez ő jónak látta.

Ez olyan eljárás, a minek *Panama-szága van*.

Neki az lett volna a kötelessége, hogy értekezletre összehívja az ipartársulatot, szíves szóra ismerteti a szövetkezeti terveket és az *ezekre való véleményeket s ezeket így alaposan és részrehajlatlanul megismertetvén*, kikéri a vendéglősöktől, hogy határozzanak. vajjon kikhez csatlakozzanak: *a kereskedőkhöz-e, vagy a termelőkhez?*

Ha így jár el Gundel ur, úgy csak elismeréssel szólhattunk volna felőle, mert eljárása alkotmányos szellemű és törvényes lett volna.

Ő azonban nem így járt el, azért mi sem viselkedhettünk és viselkedhetünk más-kép ebben a kérdésben, mint ahogy ezt tettük és tesszük.

Ő töle szokatlan sietséggel véd- és dacszóvetségre lép a borkereskedőkkel, ezt tendenciózus előterjesztéssel sanctionáltatja.

Miért ez a nagy sietség és vehementia a termelők ellen?

Ne csodálkozzék Gundel ur, ha erre a kérdésre, eljárásától felbátorítva, sokan ezt felelik: *mert a Gundel-Kommer dinasztia titkos borkereskedő*.

Te akartad Dandin György!

Csűrész-csavarás.

Igen természetes, hogy Gundelnek ez az eljárása rossz vért szült a termelők között, a mit még fokozott az ő szócsövének tapintatlan bődulése a termelők ellen.

A mikor aztán a gazdasági és borászati lapok erélyes nyilatkozatai Gundelét és vasallusait észretérítették, hogy az országos érdekekkel nem lehet ám kaczikamódrá úgy elbánni, a mint ezt az önök ügyeik iránt *indolens vendéglősök érdekeivel teszi*, hamar előrántotta a választmányt, hogy csűrész-csavarással nyugtassák meg a felháborodott közvéleményt.

Néhány napilapban aztán meg is jelent a választmánynak az az ismeretes nyilatkozata, a melyre tárgyilagosan reflektáltunk mult számunk szerkesztői üzeneteiben.

Ezt a nyilatkozatot, minthogy abban pénzért sem türték meg a tisztességes lapok a *személyem ellen irányuló pszkolodásokat*, a választmány bővített alakban adta ki hivatalos „*Ertesítő*”-jében, a honnan azt a kávésijság is átvette.

Ebben a csűrész-csavarást így fejezi be az igen tisztelt választmány: „Oszlássák el (t. i. a termelők) aggodalmainkat a felől, hogy nem törnek ellenünk, mert az országos borértékesítő szövetkezet *nem a kimérések megszerzését és nem a palackbor eladását tekinteli feladatának*.”

Oh, oh, tisztelt választmány, persze, *hogy ezt nem tekinteli feladatának*; mert ilyen szövetkezetbe az anyalföldi tébolydából sem lehetne bortermetelőt fogni!

Minthogy a tisztelt választmányt nem akarjuk a némely hivattal járó hagyományos paralissal valódni, feltesszük, hogy ezt tudta és nagyon jól tudja a tisztelt választmány ma is.

Igaz, hogy Gundel ur előki jelentése oda irányult, hogy önök ezt ne tudják; ámde mi feltesszük, hogy önök néha olvasnak, olykor talán *magyarul is, sőt nagy ritkán szaklapot is*, legalább néha, mikor a pén-teki katzenjammert kiheverték, úgy lopva a „*Vendéglősök Lapja*”-ból silabizálgatnak; mert hát a sok émélyítő ital után a romlott gyomor áhit egy kis ürömitalt is.

No, hát minthogy ez a mi feltevésünk az önök mandátumával járó lelkiismerethe vágó kötelessége, feltételezzük, hogy *önök tudják, mert olvashatták, hogy azt az önöktől kívánt megnyugtató nyilatkozatot a provokált körök negative már akkor megtették, mielőtt önök ezt kérték, mert — a mint mi ezt annyiszor, és annyiféleképen kimutattuk — a termelők egy pillanattig sem táplálták azt a vágyat, hogy magukat tegyék korcsmárosokká; positive és teljesen megnyugtatólag pedig mai lapunkban olvashatják ezt a kívánt és a legilletékesebb helyről jövő nyilatkozatot*.

Jól lesz tehát t. választmány, ezt a tárgyat, a hogy *igérik, levénia kongresszus napirendjéről*; mert hát czimbora-ságból sokat merhetnek önök, *de egyet nem szabad, azt, hogy egyetlen Gundelért a vendéglősök összeségét egy oktalán, mégis veszélyes harcz miatt nevétség és ellen-szenv czélpontjává tegyék*.

Külömben a hogy önöknek tetszik!

Önök már is elérték azt, hogy a legkisebb munkás-sokadalmat is nagyobb figyelemre méltatja a közvélemény, mint a vendéglősök országos kongresszusát.

Végre önöknek is igazuk van; mert hát a *csűrész-csavarás* pompás cirkusi fégyver a vendéglősök ipartársulata *Kávésijságában*, de megbízhatlan a kongresszusok egy könnyen bekövetkező harczában.

Aztán meg, a hogy önök szokták mondani: *hühő az egész, kedélyesebben, olcsóbban, kényelmesebben lehet semmit sem csinálni a pénteki lakomákon és kóvadás-patakndl*.

Tehát csak előre!

Tabula rosa.

A t. választmány ezután áttér pótnyilatkozatának tulajdonképpeni tárgyára a „*Vendéglősök Lapja*”-ra.

Itt megfordítva jár el, mint a nótabeli vendéglős, a ki legalább egyet törölt a rovásról, igaz, hogy nyomban kettőt irt helyette.

A t. választmány „*Tabula Rosa*”-t csinál, mindent töröl a „*Vendéglősök Lapja*” multjából.

Azt mondja hogy hazug dicsekvés, csalafinta porhintés az, hogy a „*Vendéglősök Lapja*” *régóta szolgálja a vendéglősiipart, hogy befolyásolta az ipartársulat átalakulását és hogy „hazafiság”-ra tanította a vendéglősöket*.

Hát t. választmány, ilyen Ludvére Ábrisi tagadáshoz agyvelő kell, még pedig különös tekervényekkel megvert agyvelő.

Semmi. Majd segítünk a memóriájukon.

Tehát — „Emlékezzünk régiekről!!!..”

Hogy a „*Vendéglősök Lapja*” *régóta szolgálja a vendéglősiipart, azt csak a vak nem látja és az ökör, a mely — mint ismeretes — Bécsben is ökör marad, mert hát „a ki nem ért a betűhől, nem lesz okosabb a betűtől*.”

A „*Vendéglősök Lapja*” homlokára vastagon van nyomatva hogy *XV évfolyamat* futja, a mivel az önök kávésijságja nem dicsekedhet.

Tehát önök ezt el nem tagadhatják, valamint azt sem, hogy ez a lap *uttörője*,

megalapítója volt iparunk terén a szakirodalomnak.

Ha *egyéb* érdeme nem is volna ennek a lapnak, ez az egy is van olyan nagy, hogy minden művelt és tisztos vendéglős kegyelettel emlegesse.

Hála Isten, sokan emlegetik, csak önök nem; mert pokolba kívánják az irodalmat, eszükbe jutván a saját kávésijságjuk. Ilyen a bűnök büntetése!

Lóhátról.

A t. választmány nyilatkozatában lóhátra kap s onnan iparkodik lenézni a „*Vendéglősök Lapja*”-t.

Azt írja ugyanis, hogy „*valótlan lapunknak az az állítása is, mintha az ipartársulatra bármily irányban befolyást gyakorolt volna. Hiszen mindenki tudja, hogy az ipartársulat 9—10 év óta nem vesz tudomást, sem a „Vendéglősök Lapja” sem szerkesztője létezéséről*.”

Hogy a multban gyakorolt befolyást, azt már kimutattuk ott, a hol az ipartársulatnak *fiók-Eintrachtból* magyarrá való alakulását mondtunk el.

Hogy azóta nem gyakorolunk befolyást, azt mi is mondjuk s ha valaki az ellenkezőt állítaná, ijedtünkben mi is olyanformán kiáltanánk fel, mint az öreg *Deák Ferencz*: „*Az ördög gyakorol befolyást az urakra, nem én!*”

Befolyást nem, hanem hatást igen is teszünk az urakra, olyasféle hatást, mint a *tarantella* csipése, a mitől az ember bakkecskének képzelet magát és vadul ugrádozik, majd pedig sakálnak és ordít.

Legalább a *kávésijság* ökreendezéseiben s a t. választmány nyilatkozataiban ezekkel a kétségsbeejtő szimptomákkal találkozunk.

Igy hát nem igaz az, hogy az ipartársulat 8—10 év óta nem vett tudomást rólunk, a mire különben az önök nyilatkozata is ráczáfol.

És biztosítjuk, a mikor csak akarjuk, ezentúl is mindig nagyon is észreveszik, hogy a „*Vendéglősök Lapja*” él és ural-kodik.

Harcz a magyarságért.

A t. választmány *nagyobbresze* már kezdetben sem volt támogatónk és *most sem az*, mert mi már akkor is kellemetlen „*rebeller*” újság voltunk s hosszú, makacs, kérlelhetlen harczal kivívtuk azt, hogy az *Ipartársulat czéje és ügykezelése teljesen magyarrá legyen*.

Kemény s maig engesztelhetlen ellenségeket szerző harcza volt ez lapunknak. *Gundel ur az élő tanuja*. Ha tetszik elhazudhatja. Nem alterál bennünket!

Ez a lap még azt is megtette, mert hát mindig „*Kössuth-hund*” volt az a fene Iház, hogy éveken át való kéréssel, majd kérlelhetetlen támadással kivíte azt, hogy Magyarország fővárosának vendéglőiben *magyar élap verekedés nélkül is kap-ható*.

Bizony, ez mind nem érdem, sőt bűn *Gundel* urék előtt, hanem nem volt ez az a sajtó előtt, a mely *Iháznak ezt az érdemét sok ízben méltányolta; nem a magyar egyesület előtt*, a mely ezt az érdemét a *nyilvánosság előtt hivatalosan elismerte*.

Ez a lap kényszerítette magyarságra a vendéglősöket azt a zömét, ma már megfogyott töredékét, a mely Gundel urékkal a vendéglősök rovására *az idejélt multta ipartársulatot személyi érdekek tömjéngyaráként s kávésijságok* pandora-szelenczéjéül tartogatja.

És ez a lap 15 éven át szakadatlanul hirdette és hirdeti a *hazafiságot*, mint

minden hirlap, a *mely a tisztas, komoly sajtó organumának tekinti magát*, s 15 év alatt lelkesedve és lelkesítve, talán ebben a tekintetben is csak hatott valamit, nem úgy, mint az önök *kévéusjágja*, a mely azt tartja legfőbb kötelességének, hogy híven leírja, hogy a *pénteki czéczo-kon ki tudta a legnagyobb hülyeséget mondani* s ki hányadik pohár pezsgő után hebegte: „Teremtésed becsülettel működik!”

Ez a kulturális feladata az önök *kévéusjágának!*

Pax!

A valóság elferditése önköztől is, hogy mi a vendéglősök között a viszály magvait hintettük. Nem ezt, **de harozot viseltünk a germanizáció, a klikkszellem ellen** s ezzel a harcunkkal, mint a t. választmány eljárása bizonyítja, ma sem hagyhatunk föl; pedig vajmi nagyon óhajtuk azt a békés boldog időt, a mikor magyarságban és hazafiságban s a közjó iránt való önzetlen buzgóságban mindnyájunkat egy hajlék fogad magába.

Önköztől függ! A mi utunk: a *magyarság, a hazafiság, a közérdek útja*; nem dicstelenség tehát erre az útra térni, nem szégyen azért a szentháromságért ellenségeknek megbékélni.

Sokféle.

Végül, hogy a t. választmány emlékeztetést teljesen fölfrissítsük, záradékul röviden még elsorolunk néhányat lapunk dolgaiból.

Tett ez a lap egyebet is, más is:

1. Ez a lap pendítette meg és propagálta a *kongresszus eszméjét*, előkészítette annak tervezetét s össze is toborozta 1885-ben az első magyar vendéglős kongresszust, a melynek e lap, szerkesztője dr. Barabás Bélával, mostani országgyűlési képviselővel, jegyzője is volt.

2. Ez a lap vetette föl a *vendéglős-szövetség* eszméjét, a melynek az alapszabályait *Stadler* tervei szerint az ő lakasán állapították meg *Glück Frigyes*. *Walter* és e lap szerkesztője. Ennek a szövetségnek a megvalósítását azonban *Gundel* ügyes taktikával meghüsitotta a 85-diki kongresszuson. De lapunk az eszmét *folyást felszinen tartotta*, propagálta, úgy, hogy most *Bokross* Károly sikerrel állhat elő vele.

3. Ez a lap vetette föl a boldogult *Vass* János, e kiváló szellemű emberbarát, ideájából a *nyugdíjintézet* eszméjét s agítált mellette szakadatlanul, valamint most is azon van, gánoskodásaival, hogy a mostani téves irányt elhagyva, a *fölvirágzás biztos alapjára helyezkedjék*.

4. Ennek a lapnak a szerkesztője volt az egyik *legelső mtgyar pinczeregylet megalapítója* és lapjával szakadatlan agitátora a *pinczerek egyesületi életének*.

5. E lap szerkesztője volt az, a *ki kortársai jobbjával*, ma már előkelő vendéglősök és kávéosok, az első s fájdalom, maig utolsó *zenekört* alakította, a mely nyilvános szereplésével is elismerést aratott.

6. Ez a lap volt az, a mely meghüsitotta *Gundel*nak azt a törekvését, hogy a *magyar vendéglősök lépjének be az osztrák vendéglősbundba* s *Gundel*t a német színházi mozgalom támogatásáért kiméltetlenül ostorozta.

7. Ez a lap volt az, a mely *követelte az 1896-diki kongresszust*, a melyet, ha ez a lap és a *Szombathelyiek* nincsenek, több kongresszus aligha követett volna. Példátlan bosszút is állott azért a *Szombathelyiek* *Gundel* János.

De nem folytatjuk tovább, minden értelmes vendéglős tudja *ezeke*t és a többi.

Ennyi is elég arra, hogy a t. választmány haragra gerjedjen s a tudatlanok előtt *letagadja*, a mi tény.

Ámde a história megsemmisíthetlen tintával ír s hiába törülgetik le a betűit ama *kévéusjág* spongyájával, megint csak *előtűnnek* és *világítanak* a magyar ipar jövő történetírója előtt.

Valamint világítanak e nemes czélokért folytatott *hosszú küzdelmek szép emlékei* avoknak a *kiváló, derék szak-társainak a szívében is*, a kik szemle-mük erejével pótolták az én gyöngeségemet, buzgósággal szították lohadó reményeimet s a kik áldozatkészen állottak a jó ügy mellett s a jó ügyért az én oldalamnál.

E lap díesége csak kis részben hárul reám, inkább *az ő köztiszteletben álló nevéket ragyogja* be.

Boldogságom, hogy ezeket a nemes, szép lelkeket ma is mellettem tudom és érezem!

Szubvenczió-Protékció.

A t. választmány nyilatkozata továbbá még azt is írja, hogy *hamis kérdés, mintha a „Vendéglősök Lapja”* mindig *protékció és szubvenczió nélkül* dolgozott volna, mert az ipartársulatnál őrzött okmányokból kiténik, hogy mindaddig, míg, legalább látszólag, a vendéglős-ipar szolgálatában állott, *pártolásban és szubvenczióban részesült*. Ezeket a jótéteményeket csak akkor *játszotta* el stb.

Hát mi azt sohasem mondtuk, hogy *protékció nélkül* dolgoztunk és dolgozunk, sőt mindenkor büszkén hirdettük s ma is büszkén valljuk, hogy *nagy protektorunk, segítőnk, munkatársunk a magyar szellemű, hivatott, tisztas vendéglősök sok ezer főnyi serege*.

Sok ezer főnyi bizony, nem pedig 8—10 persona, mint a péntekes czimboraság, se nem 92 emberből álló, mint a budapesti ipartársulat hirhedt közgyűlései.

Azt sem tagadtuk, hogy mi az ipartársulattól egykor *szubvencziót* is kaptunk. Kaptunk bizony s éppen ez dokumentált bizonyítéka annak, hogy a t. választmány szándékosan valótlanúságot állított akkor, a midőn azt írta, hogy ez a lap az ipartársulatra befolyást nem gyakorolt soha.

A „Vendéglősök Lapja” hivatalosan, nyilvánosan publikált, évenként 200 frtnyi szubvencziót kapott azért, hogy a régi vendéglősök kedvéért *német szöveggel is közölje a társulat ügyeit*.

Ennek a kívánságnak a teljesítése, éppen 400 frtba került évenként, tehát *Ihász* a szubvenczió nélküli 3—4 éve alatt körülbelül 6—800 frtot ajándékozott az ipartársulathoz céljaira.

Hazug a nyilatkozatnak az az állítása, hogy *Ihász „eljátszotta”* a szubvencziót, mert azt *Ihász önként utasította vissza* akkor, a mikor a mohai *Stefánia-ügyből* kifolyólag *Gundell* ellenkező nézetet vallva, *Gundel* azt akarta, hogy a lap az *ipartársulat*, *illetőleg az ő cenzurája alá vettesék*. A míg a szubvenczió szolgálataink némi viszonzása volt csak, elfogadtuk; a mikor azonban békót akartak belőle kovácsolni, visszadobtuk.

Ilyen *Gundel* szelleme, vagyis a mint *Trefort* miniszter mondotta: „*A ki ellen-véleményt tenni nem tud, művelt, igazán jó ember nem lehet.*”

Ki a nemtelen?

A t. választmány nyilatkozata ezután így hangzik: „*A mi végül azelnöke (Gundel) személyét illeti, senki sem fogja elhinni a „Vendéglősök Lapja”-nak, mintha ő (nem „az” t. tolrágó ur, mert az elnök*

ur mégsem kutyja) bárki ellen nemtelen fegyverrel küzdene.”

Mi erre nem felelünk, de azok kedvéért, a kik érzik, tudják, hogy erkölcsileg mi a nemes, mi a nemtelen, elmondunk egyet-mást.

Gundel ur nyílt ellenségünké válva, a következő eszközökkel küzdött ellenünk: 1. Velem és lapommal is *összekötésben* álló czékeket presszionálni akarta, hogy lapunkban ne hirdessenek;

2. A mint a szubvenczióról lemondottunk, rögtön kiadatta *német-magyar* szöveggel az ipartársulat budgetjét tetemesen terhelő „*Értesítő*”-t s személyesen bujtogatta a vendéglősöket, hogy *Ihász lapját ne olvassák*;

3. Hogy a lap barátait eltántorítsa, nem áttalotta *Ihász* családi körülményeit rosszakaratilag hánytorgatni. Tessék mérlegelni és itélni!

A kávéusjág és ő.

Azt mondja a t. választmány: „*Semmi köze Gundel* Jánosnak a *két szaklap* között történetekhez, végezzék el egymás között.”

Hát mi el is végezzük, illetőleg helyetünk a bíróság.

De hát akkor a pénteki lakzik „*szesz-hevületi fokmérőjének miert megy segítségére a t. választmány?*”

Azért, mert érz, tudja a t. választmány, hogy nincs a földön még olyan vízfejű bornyu sem, a melyik elhinné azt a szemforgató fogadkozást, hogy *Gundel* Jánosnak *semmi köze a kávéusjág*hoz.

Hogy *Gundel* János, a stebhieres kaczika, a ki a vérről kivított sajtószabadságot, legalább az ipartársulatban, már évek előtt a censura bilincseibe akarta verni, ne gyakorolna befolyást, még pedig teljes befolyást olyan lapra, a melynek az *ipartársulat tisztí ügyésze*, fizetett, fegyelme alá tartozó tisztviselője a *főszerkesztője és kiadója*, azt senki el nem hiszi, ha 5 millió verki örökké nyekergi is. sőt a t. választmány tudja legjobban, hogy nem is hihető, nem is igaz, hiszen egyesült erővel kotyvasztják a kávéusjág közönséget csömörítő moslékját.

Igy hát, mint a közönség láthatja, nem páros viaskodás, hanem egy csomó, a lovagasságról megfélemedezett ember támadása egy ellen az a piszkos tülekedés, a mely abból a lapból az ipartársulat helyiségeig turta a sarat a mint ez a t. választmány nyilatkozata kézzel foghatólag bizonyítja.

De gustibus non est disputandum!

Segít az Isten!

A t. választmány azt mondja, hogy a tulajdon kezemből kicsavart fegyvereim sebeztek halálra.

A mint az előbbiekben jellemzőleg és meggyőzőleg kimutattam, a kávéusjág papirja alá buvó gyáva bandánál levő fegyverek sohasem voltak az enyémekek.

Az én fegyvereim élesek, vagy sebet ütök, de mindig csak a közzeleért viaskodók; az övék ellenben rozsdás bicskak, piszkosak és törékenyek, a melyek mindig csak személyes érdekekért nyílnak ki a zsebeikben s akkor is csak orvul, más köpenye alól szurkálódnak.

Igy tehát ez a lap nem hogy halálra nincs sebezve, hanem egyre virulóbb erőnek és több egészségnak örvend.

Előfizetők szaporodnak, tekintélye növekedik, a mit önök évről évre jobban fog-nak tapasztalni.

Tehát bennünket nem ver, hanem *segít az Isten*, a kinek kár a Nevét irkafirkában koszpolitni, mert megiratott: „*A te Jehova Istenednek nevé hiába ne ve-*

gyed, mert nem hagyja a Jehova bűntetés nélkül azt, a ki az ő szent nevét hiába veszi." Moz. II. XX. 7.

Mindezek után pedig, t. választmány, a szoltárossal e lap szerkesztője azt ízeni Gundel urnak: „Gyűlöltem a hiábavaló hazugságoknak követőit, én pedig az Urban bízom! XXI. Zs. 7. v.

Ez a gyűlölet békíthet csak ki bennünket!

Fegyvereink, a mint látni tetszik, nem csorbák, jól is forgatjuk, a miről, ha kell, ezental is meg fognak győződni.

A viszontlátásig!

A nyugdíjintézeti panama.

A „Szállodások, vendéglősök, kávéosok, pinczerek és kávésegek országos nyugdíj-egyesülete“ nem tudja rendben tartani a szénáját, a mi nem csoda; mert hát az alapításnál az lebegett a „nagyérdemű vezetők“ előtt, hogy közülök néhányan jól javadalmazott tisztséghez, vagy zsiros keresethez jussanak.

A mi példátlan a tisztán humánus czélú egyesületeknél, itt megtörtént. Ugyanis, mint valami nyereszkesébsől alapított biztosító-társaság, a nyugdíjgyesület is alkalmazásba vette a vigéző-rendszert.

Az egyesület igazgatósága a nyugdíj-járadékok terhére, ámbár ebből egy fillér sem volna fölhasználható, főügynököt fogadott, valami Tóth Endre személyében.

Tóthnak minden egyes aquisitioniért, azaz minden ember után, a kit az intézet tagjáiul megnyert, a befizetett járulék 90 százalékot adták, a mi nyílt és meg nem engedhető csorbítása a nyugdíj-tökének.

Tóthnak azonban még ez az óriási perczent sem volt elég, ő más révén is pumpolta a szegény vendéglősöket és pinczereket. Szegeden lapot alapított, a melyre előfizetéseket koldult, majd valami „országos pinczér-szövetség“-re gyűjtött adományokat; de, ugy látszik, ezen a három czimen sem tudott elég pénzt harácsolni, mert a nyugdíj-egyesületre fölszedett befizetéseket sem képes még leszámolni.

Ez hónapok óta nyílt titok, de azért a nyugdíjgyesület igazgatósága még most is ott van, hogy Tóth Endre szólíttassék föl az elszámolásra.

Az igazgatóság legutóbbi ülésének jegyzőkönyve szerint:

„Jogtanácsos jelenti, hogy Tóth Endrétől ismételt sürgetésre Tunsád fürdőnél azon értesítést kapta, hogy elszámolását eddigél csupán azért nem terjesztette föl, mintán egyik *ulazó titkártól*, Hegyháti Sándortól, Budapesten átuntatában *paklétáskáját*, melyben a felvett tagok okmányai s elszámolási iratai voltak, **ellopták**; ez az oka annak is, hogy egy-némely tag, kit Hegyháti felvett s fölük a belépési díjat berzedte, mindeztől **belépési okmányait meg nem kapták**.

Minthogy azonban az ellopott böröndöt a rendőrség előkerítette, a végelszámolást azonnal meg fogja ejteni, *mihelyt Szegedre vissza-utalzik*.

Elnök megsürgendőnek tartja a leszámolást, annál is inkább, mert többen a lapok utján is már fölszólláltak, hogy Hegyháti a *felvételi díjakat beszedte, de felvételük iránt a lépéseket meg nem tette*.

Jogtanácsos jelenti, hogy hozzá is érkezett ily tartalmu levélbeli felszólalás.

Elhatározza az igazgatóság Tóth Endre megsürgését s az intézkedéssel jogtanácsost jelentéstétel kötelezettsége mellett megbizta.

Tehát a fővigéző ur a maga szakálára *alvigézőket*, alias „*titkárokat*“ is tartott, a kiknek az a jó tulajdonságuk van, hogy utazni szoktak és *táskájuk van*, a melyet szükség esetén el lehet veszíteni.

Mi is várjuk, sürgetjük tehát az elszámolást, a mi, valószínűleg, így fog hangzani: jöttünk, mentünk, ettünk, ittunk 100 frt; mert hát a nyugdíjgyesület vagyona afféle Csáki-szalma, a mely arra jó, hogy **bizonyos újságok kinyomattussanak**.

Bámulatos, hogy ebben a tekintetben a nyugdíjgyesület igazgatósága mily leleményes.

Igy legutóbbi ülésén a jegyzőkönyv szerint:

„Jogtanácsos felmutatja Wagner Józsefnek nyugtáját „A Vendéglős“ részére, a 16. sz. határozattal egy évre megszavazott szubvencziója fejében az 1899-ik év II-ik negyedére kifizetett 20 frtnyi összegről,

Elnök kérdésre jogtanácsos jelenti, hogy az idő, melyre a „Vendéglős“-nek szubvenczió megajánlatait, július hó 1-ével lejárt és annak meghosszabbítása iránt újabb kérvény be nem érkezt.

Bokros Károly előterjeszti, hogy miután a nyugdíjgyesület *taglétszáma és bevételei minden irányban a legnagyobb takarékossgat teszik az igazgatóság mellőzhetetlen kötelességévé*, elvileg ellene van, hogy a jövőben bármely lapnak szubvenczió adassék. Meg van győződve, hogy ugy a „Vendéglős“, mint a többi szaklap, szubvenczió nélkül *is pártolni fogja* a nyugdíj-egyesületnek az egész szakiparra nagyjelentőségű eszméjét; az ellenőrzés tisztasága, a sajtó elfogulatlan és pártatlan felügyelete érdekében levőnek tartja a szubvenczió megszüntetését, nehogy bárki is mondhatta, hogy az igazgatóság a nyugdíjgyesület *pénzéből fizetett szócsovert tart magának*.

Az igazgatóság helyesléssel fogadja el ezen indítványt, kimondja, hogy *egyetlen lapnak sem ad szubvencziót*, ehhez képest a „Vendéglős“-nek adott évi szubvencziót *is beszünteti*, utasítja jogtanácsost, hogy e határozatáról Wagner József urat értesítse.

Förster Konrad kérdést intéz, hogy az eddigél a szubvenczió fejében ingyen szolgáltatott jegyzőkönyvi kivonatok beszerzése *nem fog-e jövőben nagyobb terhet róni a nyugdíj-egyesületre?*

Jogtanácsos kizártnak tartja azt az eshetőséget, indítványozza, *kéresséssel fel a hivatalos lapok ajánlattételre, mennyiért állítják elő a szükséges számú jegyzőkönyveket*, melyeket lapjuk részére ugy is kiszédelnek, csak más formájú tördelésük kerül külön munkába.

Az igazgatóság ezen indítványt elfogadja, a szükséges intézkedéssel jogtanácsost megbizta.

Tehát az igazgatóság takarékoskodik s kirugja az öreg Wagner bácsit, a „hivatalos lapok“-at pedig, azaz a **jogtanácsos ur örököltek aszkóiban szenvedő újságját, ajánlattételre szólítja föl, hogy mennyiért ad külön lenyomatokat a jegyzőkönyvekből?**

Pompás fogás! Szubvenczió nem lesz, de lesznek borsós számlák a jegyzőkönyvi lenyomatokért s így a *jogtanácsos ur lapja*, a mely pénzhány miatt utóbbat már nem jelenhetik meg pontosan, ki lesz rántva a kátyuból.

Ezt úgy hívják, hogy gundeli Stehbieres polititkos taktika.

Hoch, dreimal hoch!! dicső a te kompániád!

Czafuta Alajos,
főpinczér.

A pálinka.

Hogy ez az emberirtó folyadék mily pusztítólag hat az emberi szervezetre, arról az angolok beszélhetnének legtöbbet, a kik szemeikkel látták, hogy Afrika, Amerika és Ausztrália benszüllött népei mily rohamosan satnyultak el a fehér emberektől megismert és megkedvelt tűz-italtól.

A pálinka test- és lélekölő hatását eléggé érzi a civilizált világ s ezek között Magyarország is.

Erre szomorú világot vet egy katolikus plébános levele a ki a „Budapesti Hirlap“-nak következőket írja:

A főbaj az, hogy míg a törvény a korcs-mák számát korlátozza, a *kismértékben való eladás ez alól a korlátozás alól ki van véve*. Ez a körülmény rendkívül káros hatása. Ez az ifjuság, sőt a gyermekek elrontója, bűnfészke, mely *Magyarország népét egy-két tized mulva testileg-lelkileg teljesen degenerálni fogja*. A szatócskorcsma százszor veszedemesebb, mint a valódi korcsma! A törvény értelmében, a lakosság szám arányához mérten, például, egy községben van három engedélyezett rendes korcsma, de *van kilenc szatócsüzlet s ez mind pálinka eladási joggal bír*, tehát e kis községben tizenkét korcsma van s az *utóbbiak közül egy több romlás tesz*, mint három valódi korcsma.

Meg is mondom, miért. — A jó ember munkára megyen szántani, vetni, kapálni, a mint ideje van, a szatócsüzlet előtt leugrik kocsijáról, ostort, pipát, dohánzt, vagy gyufát venni s míg ezt megveszi, ott látja a pulton a csabítólag kandikáló *finom pálinkát* s csábainak ellett nem állhatván, kér egy pityóka pálinkát, mivel ez nagyon jól izlett, jó másikk, harmadik, ötödik, hatodik stb. Mennyi munkavesztés ez! Igen, de a gazdának csak néhány krajczárja volt, *7-8 pityóka tehát rovására ment*, a mely bizton meg fog kétszeresődni, mire a fizetés ideje eljő. A buzgó hívő templomba jő, meleg vagy hideg van, soká nem állhat az utcán, *betér a kéznél levő szatócsboltba*, elmarad az isteni tisztelet, elmarad a család, a gazda a boltban duhajkodik estig, reggelig. *A korcsma üresék, de annál népesebbek a boltok*.

Az apa-anya elküldi *7-8 éves fídt* a boltba só-, ezet-, gyertyaért, van nála 10-20 krajczár, ebből *bizton 1-2 krajczárt elcsen pálinkára*. Nálunk szokás, folytatja plébánosunk, hogy a ministrálók pénzét, a melyet egyházi ténykedések alkalmával szereznek, én gyűjtöm össze és szombat délután adom ki. Akárhányszor meggyőződtem róla, hogy egyetlen krajczárt sem vittek haza, *hanem elitták*, elczigaretáltak. Mennyi bűn, mennyi romlás!

Valaki azt mondhatná: „*megtehetei ezt a korcsma is*.“ *Kereken tagadom*. A korcsma messze van, de *bolt jobbra-balra készen vár; a korcsma nem mer menni a gyermek*, mert megtudhatják, hogy ott járt s büntetés lesz a vége, de *az üzletbe bátran s gyanútlan beléphet*, ha rajta kapják, könnyen kivágja magát . . . Sehol a világon nem valósul oly híven a közmondás, mint itt: „*alkalom szüli a tolvajt*.“ *Soha annyi hülye, bamba, buta, ostoba gyermek nem volt iskoláinkban, mint 8-10 év óta és e szerencsétlenek száma évről-évre szaporodik. A gyermekek nem egyszer részegen jönnek az iskolába*. És e

rettenetes bajon nem segíthet ám sem pap, sem tanító, mert nincs hozzá hatalmunk és módunk a *szatócskorcsmák lelketlen üzelmét* ellenőrizni, *nincs erőnk azokat megdátolni.*

Ez az igazság. Ajánljuk ezeket a megszívelésre méltó sorokat a kereskedelemügyi miniszter és a hatóság figyelmébe.

A pálinka-fogyasztást minden eszközzel korlátozni kell.

Korlátozni kell különösen azzal, hogy a mérési időt megszorítjuk. A pálinkamérők csak reggel 3 órától délelőtt 11 óráig legyenek nyitva, vasárnap és ünnepnap pedig egyáltalán zárva tartassanak.

Fűtatonk, templomok közelében pálinkás-boltok ne legyenek s szigorú közegészségügyi ellenőrzés alatt álljanak.

Megdöbbenő eredményeket érne el az országos vegyészeti hivatal, ha megvizsgálná, hogy a butikok hogyan és minő szerekekkel csinál „hideg uton” pálinkát a spirítusból?

Igy a különböző mérgek tinktúrák között nem kis mértékben szerepel a vítről a „Pálinka-, likör-, rum- és cognacgyárak”-ban.

Legfőbb ideje, hogy történjék valami, ha magunk nem kívánjuk népünk elfajulását.

A záróra.

A rendőrség egyre nagyobb és nagyobb rést üt a székesfőváros autonómiáján. Ha így haladunk, a főkapitány ajtón állója Budapest polgármestere lesz.

A főváros közgyűlése szabályrendeletet fogadott el a kávéházak és vendéglők zárórájára vonatkozólag, amely igen helyesen, teljében eltörli a zárórat.

A rendőrségnek nem tetszett ez a szabályrendelet, ami megint természetes, mert hát a záróra a rendőri önkény és melék-jövedelem gazdag forrása.

A rendőrségnek ez okon támadt erkölcsi aggodalmait győzték a kereskedelmi miniszteren is, s a főváros szabályrendeletét nemcsak visszautasította, hanem azt javasolja, hogy a záróra az eddiginél is jobban megszorítások.

Hogy a miniszter óhaja mennyire el-lenkezik a nagyvárosi étellel, s mennyire suttan az amugy is *nehéz helyzettel küzdő vendéglőspárt, ezt a vendéglősök egy monstre deputációval magyaráztathatnák meg a miniszter urnak.*

Eleve figyelmeztethetjük azonban a vendéglősöket, hogy a deputáció *vezetőjéül ne válasszák Gundel urat*, mert, mint köztudomású, az ilyen ordós vitézek, ha kegyelmes urakhoz szólnak, kását vesznek a szájukba.

A borpancsolók áldozatai.

Hogy mily bünt követnek el azok, a kik a termelők ellen a borpancsoló kereskedők hálójába akarják kergetni, a vendéglősöket, az mutatja legjobban, hogy napról napra több vendéglős esik a borpancsolók miatt a koldusbotra. Iszt a borpancsolók részint uszorával érik el, részint pedig azzal, hogy a tőlük vásárolt borokat elkobozzák. Így a napokban egy József-köruti vendéglős egész borkészletét a csatornába eresztette a hatóság, a mely néhány nap előtt egy régi, ismert nevű vendéglős pincéjéből is 30 hektót kobozott el. Ezzel a vendéglőst egész életére anyagilag tönkre lehet tenni, s e mellett erkölcsileg kiszámíthatlan kárt okoz az egész

vendéglősiparnak. Óva intjük tehát a vendéglősöket, hogy akik anyagilag és erkölcsileg annyi kárt okoztak, az uszoráskodó és hamisító kereskedőktől tartozkodjanak, s ellenük a *maguk javáért szövetkezzenek a termelőkkel*, akármit hazudozik is né-mely, a hamisítóktól megvásárolt ujság.

Kérjük előfizetőinket a hátralékos előfizetés beküldésére. Kérjük arra is, hogy a „Vendéglősök Lapja”-ra előfizetőket gyűjteni sziveskedjenek.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Uj vendéglő.** Budapesten, a Dembinszky-utca 8 sz. alatt *Horváth* András új vendéglőt nyitott. Borai melyek az Eszterházy hercegi uradalom termései és kitűnő konyhája megérdemlik a nagyközönség pártolását.

— **Baross forrás.** Hazánk ezen kitűnő forrásvizét számos fővárosi vendéglős szaktársunk vette méltó pártolásába. *Horváth* István, hírneves cimbalom gyárosunk főraktárt tart a „Baross forrásvíz” részére. Szaktársunk közül eddig *Muhr György*, *Lippert Lajos*, *Schwáb Antal*, *Nemesák Mihály*, *Gollácz Mihály*, *Rappos Árpád*, *Janisch A.* és a keleti pályaudvar éttermeiben kapható.

— **Kérelem.** *Gellért* Samu pinczér és *Böcskőr* Sándor főpinczér kértnek, hogy jelenlegi tartózkodási helyükről értesítsék *Jungvirth* Lajost, a székesfehérvári „Fekete Sas” kávéház főpinczérét.

— **Emlékünnepély.** *Kranzl* Rezső jóhírnevű derék főpinczér f. hó 8-ikán diszes körben ünnepelte meg boldog házasságának 30 éves évfordulóját. Nagyszámu tisztelői és barátai az akácfa-utca 7 sz. alatt levő *Deutsch* Pál vendéglőjében jöttek össze hól az ünnepelt kedves nejevel és családtagjaival zajos éljenzést között megjelent. Felköszöntőt mondtak *Stanzl*, *Hutlesz* Pál, *Dékány* Sándor, *Moór* Ferencz és *Ihász* György.

— **Kávéház-megnyitás.** Ujpesten az Árpád-utca 48. sz. alatt diszes kávéházat nyitott *Feldmann* József jóhírnevű szaktársunk. Sok szerencsét!

— **Vendéglő-átvétel.** Budán a gyorskoesi-utczában levő „Sör csizma”-hoz címzett vendéglőt *Steinhübl* Jenő derék szaktársunk vette át!

— **Kávéház-átvétel.** Körmenten a „Lloyd”-kávéházat *Schlesinger* Henrik, lapunk buzgó barátja, vette át.

— **Esküvő.** *Saláta* Gyula, a szombathelyi „Hungária”-szálloda derék főpinczére, lapunk jeles munkatársa, f. hó 28-án tartja esküvőjét *Börzsönyi* Anna kisasszonnyal. *Börzsönyi* Ferencz ur és neje bájos és kellemős leányával, a jaáki róm. kath. templomban. A tiszta szerelemből kötendő frigylen legyen Isten áldása!

— **Üzleti hírek.** A debreczeni vasuti vendéglő főpinczéri állását *Róth* S. József vette át. — *Kraft* György Gyula soproni főpinczér a győri vasuti vendéglőben főpinczéri állást nyert. — *Németh* István, a kelenföldi vasuti vendéglő főpinczéri állását vette át!

— **A vendéglősök zárórája.** A főváros tanácsa a fogadókra és vendéglősökre vonatkozó ipari szabályrendelet módosítását *Hegedűs* Sándor kereskedelmiügyi miniszter elé terjesztette. A miniszter a határozatok nagyobb részét nem hagyta jóvá. Első sorban nem hagyta jóvá azt a határozatot, a mely kimondja, hogy a fogadók, vendéglők korcsmák, pálinkamérések korlátlanul nyitva tartathatók. A miniszter úgy vélekedik, hogy ez az engedelem nagy hátrányára lenne a közönségnek, a mennyiben *éjjeli nyugalma szenvedne megháborítottást.* De ellenzik a közrendészeti, közbiztonsági és közkerékciségi szempontokkal is. Kijelenti a miniszter, hogy a vendéglősök ipartársulata sem hozott föl idevágó kérelmében elfogadható okokat. A vendéglősök részéről fölhozott ama körülmény ugyanis, hogy a kávéházi üzletek, mivel reggelig nyitva tarthatók, a vendéglőkkel és korcsmákkal szemben egyenlőtlen versenyt fejtenek ki, nem arra szolgáltatnak okot, hogy a korcsmai vendéglői zárórákat is meg kell szüntetni, hanem inkább arra, hogy — a szabályrendelet megfelelő módosítása után — a *záróórára vonatkozó intézkedéseket a kávéházi üzletekre is kiterjesszék.* Ugy látja a miniszter, hogy a főváros hatósága a kávéházi záróra kérdésének tanulmányozásába nem bocsátkozott s így fölhívja, hogy az ügyet vegye fontolóra s igyekezze azon, hogy az üzleti érdekek összeegyeztethetők legyenek a közegészségügy, közbiztonság és közrendészet követeléseivel. A főváros közgyűlése kimondotta, hogy a rendőrség csak abban az esetben hosszabbíthatja meg a záróra idejét, ha ahhoz ő főváros tanácsa megadja az előzetes hozzájárulását. Ehhez a kereskedelemügyi miniszter nem járul hozzá, mert szívesen így a záróra kiterjesztésének a joga a tanács hatáskörébe kerülne. Már pedig a tanács nem rendelkezik a megfelelő eszközökkel arra, hogy az ilyen üzletek tulajdonosainak megbízhatóságát, az üzlet karakterét s a még szükséges körülményeket ki-puhatolhassa. Hozzájárul azonban ahoz a miniszter, hogy a záróra kiterjesztése esetén a rendőrség főkapitánya hallgassa meg előzetesen a főváros tanácsának a véleményét, vagyis kijelenti a miniszter, hogy a rendőrség idevágó javaslatáról a *főváros tanácsát* minden egyes esetben értesíteni kell.

— **Budai fürdővendéglőink.** A ki néhány év óta nem rándult át a budai oldalra, azt bizonyára álmékkodással tölti be az a nagy-szerű átalakulás mely az utóbbi években Budát, ezt a középkori várost érte. A régi ódon épületek lassankint eltűnnek s helyébe diszes és modern paloták emelkednek. De legfeltűnőbb az átalakulás a Margit-híd tájékán, hol az addigi piszkos, őrös telkek helyébe ma már csupa négyemeletes palota épült s vele hozván nagyvárosias jellegét a pezsgő, szorgalmas életet, A budai régi kő-rakodó helyek, ma már diszes partot alkotnak a Lukács- és Császár-fürdők előtt s a főváros és a vidék előkelő közönségének máris kedvenc üdülőhelye. A „Lukács-fürdő” nagyvendéglője *Rezső* Mihály szaktársunk ügyes és gondos kezelése alatt van és naponta óriási közönség élvezi az arnyas fák alatt a jó konylát, jó bort és a katona zenét. A régi hírneves *Császár-fürdőben* a kitűnő konyhájáról és borairól híres *Eder* Antal vendéglős barátunk látja el a nagy közönséget. Itt is páratlan élvezetet nyújt a dunaparti diszes park, hol naponta egyik jeles katona zenekar játéka mulattatja az üdülő vendégeket! A *Lukács-fürdő* közvetlen közelében *Zsigmond-utca* 23. szám alatt találjuk a vendéglős szakipar egyik fáradhatatlan munkását *Tillinger* Sándor barátunkat, A szorgalom és szakképzettség jellemzik őt; de meg is látszik vennélőjén, mert naponta nagyszámu uri

közönség fordul meg nála, kik a jó étel és jó ital mellett élvezik az egészséges budai hegyi levegőt. Mindhárom helyen dicsőretek kell felemlenünk a példás rendet és pontos kiszolgálását a derek *pinceszaktársoknak*, kik törekvésükkel elismerést nyerne minden oldalról.

— **Halálozások.** *Teasdale* Ottó urat, a „Kőbányai Király Söröződe” derek képviselőjét, a budapesti vendéglős ipartársulatnak volt buzgó titkárat érzékeny családi veszteség érte, forrón szeretett édes anyja elhunytával. A boldogult hült tetemeit nagy részvét mellett kísérték az örök nyugalom helyére. — *Smitzberger* Nándor fővárosi vendéglős, a „Sanitas” szikvizgyár képviselője mult hó 20-án életének 39-ik évében hosszas betegség után elhunyt. A boldogultat nagyszámu rokon-ság gyászolja, kik között van *Czurumlil* István a „Nemzeti Kaszinó” főpinczéze t. barátunk és kedves neje szül. *Dömök* Mária urnó. Korán elköltözött barátunk temetése a szaktársak nagy részvete mellett ment végbe. — *Klamarik* Danó lonsonzi szállodás szaktársunk forrón szeretett neje, szül. *Urbán* Janka urasszony életének 53-ik évében f. hó 6-ikán elhunyt. *Dornis* Miklós a „Szép Juhászne” volt vendéglőse hosszas szenvedés után elhunyt. Béke poraikra!

— **Kávéház átvétel.** Körmenten a „Loyd” kávéházat *Schlesinger* Henrik jeles szaktársunk vette át Nagybecskerekéről. Üdvözljük lapunk kiváló pártolóját és terjesztőjét!

NYILT-TÉR.*)

Mintfogya a tavasz előrehaladásával csecsemők, gyermekek és felnőttek egyaránt fenyeget a járványok veszélye, ismét csak a minden alkalommal halásan fogadott

MOHAI

AGNES-forrásunk

vízének használatát ajánljuk. Egyrészt mert olcsó, igen kellemes és tiszta ivóvíz lévén, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt élvezetszerként szerepel, másrészt, mert dús szénsavtartalmánál fogva, *specificus óvoszer* is a typhus, cholera és a gyermekek typhoid-szerű tavaszi-nyári hasmenése ellen. Ehhez járul még, hogy a csecsemőt is megvédi az ilyenkor nagyon veszélyes hurutos bélbántalmak ellen, míg szoptatója e víz használata folytán nagyon kedvező összetételű és bőséges tejet nyer. A már meglévő gyomor- és bélhurutot gyermekeknél és felnőtteknél gyógyítja. Kellemesen hatván be szénsavánál fogva a gyomor és bél idegeire; a gyermekek lázas megbetegedéseinél pedig nélkülözhetetlen, hűtő, gyógyhajtó és a szomjat csillapító hatásánál fogva.

— Kedvelt borvíz. —

A mohai Ágnes-forrás kezelősége.

Főraktár:

Édeskuty L.

cs. és kir. udvari szállító
BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 8.

Kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Eladó villatelek.

Bpsthhez félóránnyira a nyugati pályavonal mentén egy **szép villatelek eladó.** Bővebb értesítést a kiadóhivatal ad.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

Eladó szálloda-üzlet.

Egyik nagyobb vidéki városban egy igen díszessen berendezett szálloda-üzlet eladó. Van benne 35 vendégszoba, nagy kávéház, étterem, sör-csarnok, játékszobák szép udvarikert, amerikai jégverem, istalók stb. Évi forgalom 60 — 70 ezer frt. Ára 25.000 frt., mely összegből 15.000 frt az átvetelkor lefizetendő. A többi részletekben törlesztendő. Komoly reflektánsoknak felvilágosítást *Ihász* György közvetítő intézete Bpest, Akácza-utca 7 sz. alatt ad.

Eladó kávéház.

Az Alföldön egy legjobb hírben álló **éjjeli kávéház** csekély készpénzért családi viszonyok miatt azonnal eladó Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

Eladó szőlő-birtok.

5 holdas szőlőbirtok, legjobb termő-erőben, a folyó évi természettel és a hozzátartozó bérházzal, szoba, pincze és edényekkel együtt **szabad kézből** azonnal eladó. Ugyanitt 13 hektó jóminőségű 1898 évi termésű **fehér bor** is jutányos árral eladó.

Jalics Aladár

Monoron.

„MARGIT” GYÓGYFORRÁS

Margitforrás-telep (Bereg-megye.)

A budapesti magy. kir. egyetem vegyelemzése szerint kevés szabad szénsavat, ellenben sok szénsavas nátriumot és lithiumot tartalmaz. Ezen tulajdonságai azok, melyek a hasonló összetételű vizek fölé emelik. Külön hasáru a légutak s tüdő hurutos állapotainál, különösen szívós váladék esetén; tüdővészeseknél, ha vérzésre való hajlandóság van is jelen, a „Margit”-víz megbecsülhetetlen szolgálatokat tesz kevés szabad szénsavánál fogva. Kiváló hatást látni főleg a gyomor és belek hurutos állapotainál, főleg azon esetben, hol a fölös mennyiségben képződött sav oka a rossz emésztésnek.

A hűgysavas sok lerakódását akadályozván, becses szolgálatot tesz tovább a hólyag hurutos bántalmainál, a kö- és homokképződés esetében, miért is a budapesti és bécsi egyetem orvostanárjai, mint az orvosilag egyéb előkelőségei a legszivesebben használják, előnyt adnak a „Margit”-forrásnak a hozzá hasonló összetételű gyógyvizek fölött.

Mint ivóvíz

kiváló óvoszernek bizonyult járványos betegségek idején, főleg typhus ellen.

Mint borvíz általános kedveltségnek örvendő.

Főraktár:

ÉDESKUTY L. ásványviznagyerkeskedés
cs. és kir. udvari szállító BUDAPESTEN.

Kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Eladó kávéház.

Budapesten egy igen fényesen berendezett kávéház **10.000 frtért eladó.** Bővebbet **Ihász** György közvetítő intézete Budapest, VII., Akácza-utca 7. sz. alatt ad

Alapított 1869.

Kitűnőnek bizonyult

SÖRMÉRŐ KÉSZÜLÉKEK

lég- vagy szénsavnyomással

szabadalmazott hűtővel

ajánlja

Watterich Arnold

BUDAPEST, dohány-utca 5.

Költségvetés ingyen

Sörszivattyú, sörpezsgősapok, minden borbetegség elleni czikkok.

Essenciák a rum-, likőr- és ecetkészítéshez hideg uton, minden készülék nélkül.

Képes árjegyzék és kezelési könyv ingyen.

Raktár helyiség változtatás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy a VII. kerület Kerepesi-ut 40. sz. alatt 1867. márczius 1-től fogva fennálló t

jégszekrény gyári üzletemet folyó hó 1-től

VIII. ker., József-körut 16.

szám alatt épített

saját házamba helyeztem át.

Midőn erről a nagyérdemű szállodás, vendéglős, kávé-, meszáros és hentes urakat értesíteni szerencsém van, egyttal tisztelettel kérem, hogy évtizedeken keresztül tanusított jóakarattal s becses megrendeléseikkel ezentul is szerencsétlenni méltóztassanak.

Ajánlom a *millenniumi* nagy öremmel kitüntetett szabadalmazott jégszekrényeimet, *fagylalt-tartályokot*, *fagylalt gépeket* s az országban és a külföldön legnagyobb kelendőségnek örvendő gyári czikkeimet. A *Fleischmann-féle tejszállító kannákból* raktárt tartok, melyek nálam eredeti árakon kaphatók.

Árjegyzéket és ábrákat ingyen küldök. Budapest, 1899. május hó 1.

Kiváló tisztelettel

Sachs Ármin

első magy. cs és kir. szabadalmazott jégszekrény-gyáros

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazon t. ismerőseim, rokonaim és jóbarátaim, kik felejthetetlen férjem

Kronschnabl Rudolf

elhunyta alkalmával részvétüket kifejezték s ezáltal mély bánatomban vigasztalni igyekeztek, fogadják ez uton őszinte, hálás köszönetem kifejezését.

Török-Becse, 1899. augusztus hó.

őzv. Kronschnabl Rudolfné
szállodatulajdonos.

Vendéglősök figyelmébe!

Frigyos főherceg es. és kir. felsége magyar uradalmaiból való

vajat, groyi és limburgi sajtot ajánl.

Neiser F.

Kőbányán, Bolgár-u. 8.

Molnár Vilmos

cs. és kir. szab.

sérvkötész és kesztyűgyáros.

Dusan felszerelt raktár minden e szakmába vágó különlegességekben.

Budapesten, VII. ker. Károly-körut 28. szám.

Kizárólag itt kapható a legjobbnak elismert szabadalmazott kettős és egyoldalu sérvkötő.

Egyedül az én pelottáim vannak ugy készítve, hogy bármely testtartáshoz és testmozgáshoz simulnak s rugalmas ellenállású: minden más készítménynél nagyobb és állandóbb.

Pelottáimnál feldörzsölések, bőrlombok, maródások s kellemetlen nyomasi érzések ki vannak zárva.

Sérvkötőim ára a legjutányosabb. A legszebb és legtartósabb kesztyűk nálam kaphatók.

Egyetlen raktár legczélszerűbb s elpusztíthatlan, legkülönfélébb

pinceszertáskákban,

melyekre különösen felhívom a vendéglős és pinceszurak figyelmét. Tisztelettel

MOLNÁR VILMOS.

Termő szőlő.

A főváros mellett, két vasuti állomásnál lévő szőlőterület, melyben a legkitünőbb fajok találhatók, 400—800 négyszögöles parcellákban, igen kedvező fizetési feltételekkel olesón,

az ideai terméssel együtt

eladó. A feltételek oly kedvezők, hogy a vételárat a termés kifizeti.

Értekezhetni: **Bedzsula Tamásnál**, Budapest, IX., Soroksári-utca 12. szám, földszint 18. ajtó.

ELSŐ BUDAPESTI KÁVEMAGAZIN

szétküldés osztálya

Kávé

elvámolva és bórmentve:

4 $\frac{1}{2}$ kg. festellen Kuba-kávé tartós vászonzacskókban	frt 5.50
4 $\frac{1}{2}$ kg. Jáva-kávé	6.50
4 $\frac{1}{2}$ kg. Mokka-kávé	6.50
4 $\frac{1}{2}$ kg. Gyöngy-kávé	6.80

Postán utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldésével küld:

Belák István

Budapest, VII., Rottenbiller-utca 4.
Telefon 61-75.

Ismételadókknak a budapesti fővármaházból átvéve, hordókban vagy zsákokban.

Háztelek eladás.

Szállodások és vendéglősök különös figyelmébe.

Mohácson a fő-utca és Széchényi-tér sarkon levő I. számú üres háztelkemet — fő-utczán 30 méter széles, befelé a Széchényi-térre 34 méter hosszú az új polgári iskolával szemben — **szabad kézből eladni**, esetleg ha hosszabb időre **kellő biztosítékkal bérle** jelentkezik, felépíteni és bérbe adni szándékozom.

Toldy József, Mohács.

Vendéglő megnyitás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, hogy Budán a Ráczfürdő szomszédságában egy a mai kor igényeinek megfelelő és szép kerthelyiséggel ellátott **vendéglőt** nyitottam, melynek vezetésével Avar László vendéglőst bízta meg. A természetes és tiszta jó sajttermésű **nagykörösi** és **fóthi** kimérésű boraim ugyszintén kitünő magyar konyha s a pontos kiszolgálásért kezeskedem.

Becses pártfogásért escedezem.

tisztelettel

Máthé Ambrus.
ujpesti vendéglős.

A világ legjobb és legolcsóbb savanyu vize a

Baross-forrás

Kötött szénsav tartalma még a pezsgő módra gyártott hamis vizeket is felülmulja.

A legkellemesebb és **legegészségesebb székely borvíz**. A bort nem festi, nem iszapos, utolsó cseppig élvezhető s **mindenkinek ajánlható üdítő ital**. Fő tulajdonsága azonkívül **dohányzóknál**, hogy a nicotin hatását, mérgezését meggátolja. Borivóknál józanítólag hat, minélfogva **azon vendéglősök kik a Baross-forrás vizét bevették** tapasztalat szerint ezzel több bort kimérnek mint a többi ásványvizekkel.

Megrendelhető

Horváth Istvánnál

Budapest

Erzsébet-körut 2. sz.

Árjegyzéket küld.

ELADO.

5 hektoliter 1895-ben termett, válogatva szedett, tisztán kezelt és a gazdasági kiállításokon kitüntetett homoki fehér bor. Hektója: 80 frt.

Értesítést ad:

Dr. Kerkápoly Gyula.

(Keczel Pestmegye)

A Kőbányai Királysörfőző

Goliát malátasöre

gyógyhatása mellett a legkellemesebb üdítő ital.

Ajánlások: **Dr. Korányi**, **Dr. Kétly** budapesti és

Dr. Benedikt bécsi egyetemi tanár uraktól.

Alapítva 1825.

Alapítva 1825.

Hubert J. E. Pozsony

pezsgőbor pinczészete

ajánlja elismert kitűnő minőségű pezsgőit, különösen

GENTRY CLUB

márkáját.

mint a budapesti országos kaszinó pezsgőjét.

Budapesti főraktár: Szimon István urnál Váci-körut.

Képviselő: Kralupper E. G. ur Nádor-utca.

Nincs jobb, tisztább, egészségesebb és legocsóbb SAVANYUVIZ int a

„Kristály”

Szt. Lukácsfürdői hegyiforrás kapható minden fűszerkereskedésben és vendéglőben

Megjeent!

— A legkitűnőbb szervirozási kézi könyv. —

Szauer Sándor

ÉTLAP és ITALISME

czimű könyve.

Nélkülözhetetlen vezérkönyv ez minden vendéglős és pinczér kezé ben

Ára 2 forint

A pénz előleges beküldése mellett bérmentve küldik meg a kiadók.

Seller Henrik utódai — (Szele és Breitfeld)

könyvkiadó hivatala

SZOMBATHELYEN.

SIPULUSZ LAPJA

Egyes szám 10 kr. Egyes szám 10 kr.

KIKAS MÁRTON

Magyarország legkedveltebb élclapja.

Megjelen minden vasárnap.

Előfizetési ár:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 frt.
Negyed évre	1 frt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Budapest, VIII., Rökk-Szilárd-utca 4. szám.

Logrégibb, legjobb és legösmertebb

söresarnok

Temesváron

(az Első temesvári takarékpénztár épületében)

hosszabb időre

bérbe adandó.

Óvadék felett rendelkezők forduljanak

Rosenfeld Sándor

sörnagykereskedőhöz

TEMESVÁR.

Kárpitok

WEISZER BRUNÓ

Budapest, József-körút 31/a.

átveszi szállodák, kávéházak, éttermek és új épületek kárpitozását jutányos áron.

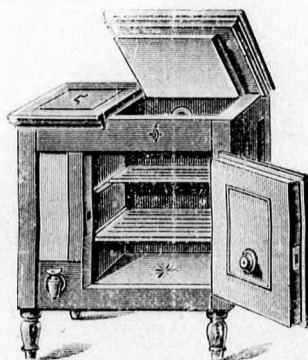
Jégszekrényeket

vendéglősöknek, mészárosoknak, henteseknek és a háztartás

ezéljaira különösen csi- nos és szolid kivitelben a legújabb rendszer

szerint

melyek minden eddig létezőket jóval felül- mulnak, szállít:

Weitzer János
vasáru gyáros **Sopron**

Képes árjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve.

Telefon 58—35.

Telefon 58—35.

NIEMETZ GYULA

törvényszékiileg bejegyzett

üzletek adás és vevési ügynöksége

közvetít: szálloda, kávéház és vendéglői üzleteket a fővárosban és vidéken.

Iroda: Budapest, VIII. József-körút 22—24. sz.

a népszínház közelében.

Megbízások lelkiismeretesen, pontosan és a legna- gyobb titoktartás mellett gyorsan teljesítettnek.

Reform

REFORM

ablaktisztító-szövetség

BUDAPEST, VIII., BEZERÉDI-UTGZA 8. SZ.

Kávéházak-, éttermek-, üzletek-, irodák stb. ablaktisztítása a „REFORM”-nál 20%-al olcsóbb.

I Lakás ablak tisztítás 14 kr.

Csakis megbízható szakmunkások.

Reform

A borszéki borviz a savanyu vizek királya.

Borszék

gyógyfürdő Erdélyben Csikmegyében fenyvesek hazájában.

Fürdőidény tartama június 15-től szeptember 15-éig.

Utazás: Szász-Régen-ig vasuton, onnan az igazgatóság által subventionált gyorskocsikon. E gyorskocsikra előjegyzést tehetni Miklós Görög vállalkozónál Szász-Régen.

Déli utirány: Brassó, Csik-Szoreda vasuton, onnan kocsin.

A borszéki borviz a savanyuvizek királya. Megrendelhető **Igazgatóságnál Borszék.**

Kapható mindenütt.

Budapest: **Édeskuty L., Mattoni és Wille és Trum István utóda** uraknál.

Fürdőre, borviz üzletre nézve és minden felvilágosítással, prospectussal, árjegyzékkel szolgál a

Fürdőigazgatóság Borszék.

Posta és távirtda helyben.

Megrendelhető: **Igazgatóság Borszék.**

A világ minden tárlatán első kiüntetést nyert.

A millenniumi nagy évemmel kiüntetve.

Metternich herceg-féle
RICHARD-FORRÁS.
Legjobb asztali víz a világon. Gyógyhely és acélfürdő Königswart, Csehország.
Magyarországi főraktar:
BUDAPEST, VIII., József-körut 9.

Hirman Ferencz
rész-áru gyára,
Budapest, VII., Csányi-utca 9. sz.
Gyári
SÖRKIMÉRO * * * *
* * * * KÉSZÜLEKET
légnomással és szab. sörhűtővel.
Elvállal régi készülékek átalakítását.
Nagy választék
bor- és sörcsapokban,
valam nt mindennemű szivattyukban.
Javitások legolesobbán és leggyorsabban eszközöltetnek.
Költségvetésekkel kívánatra díjtanul szolgáljak.

Vendéglő átvétel!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy *folyó évi augusztus hó 7-én, II. ker., Gyorskocsi-utca és Plébánia-utca sarkán* (Fuith Lajos úrtól), a

„Régi sörcsizmá”-hoz

czimzett

— VENDÉGLÖT —

átvettem.

Főtörekvésem oda fog irányulni, hogy jó ételekkel és italokkal, valamint pontos kiszolgálással t. cz. vendégeim teljes meglegedését kiérdemljem.

Kitünő budai borokat és Dréherféle sört mérek és jó magyar konyhát tartok.

Továbbá van szerencsém tudatni, hogy I. ker., Vár, a „Zöld koszorú” vendéglőben több éven át mint főpinczér működtem. — Becses látogatásáért és pártfogásáért esedez

kiváló tisztelettel

STEINHÜBEL JENŐ,
vendéglős.